

[Indenrigsministeren.]

tilsigtet nogen ændring heri, men en betænkning fra et af undervisningsministeriet nedsat udvalg vedrørende uddannelsen af de praktiserende tandteknikere kan efter det for mig oplyste forventes at foreligge i løbet af foråret 1976, og der vil så være grundlag for at tage stilling til, om der gennem en selvstændig lov herom skal indføres en autorisationsordning eller anden offentlig godkendelse af praktiserende tandteknikerens virksomhed.

Som nævnt vedrører det fremsatte lovforslag retsgrundlaget for den enkelte tandlæges virksomhed som medicinalperson, hvad enten denne virksomhed foregår i offentlig eller privat regie. Derimod gives der ikke regler om tandplejen som sådan, dvs. om de tandplejeydelser, der stilles til rådighed for befolkningen. På indenrigsministeriets foranledning har sundhedsstyrelsen imidlertid nedsat en embedsmandsgruppe med henblik på at fremkomme med materiale vedrørende befolkningens tandpleje og tandsundhedsstatus. Embedsmandsgruppens rapport vil foreligge en af de allerførste dage, og den vil blive tilstillet folketinget.

Herved vil der være givet et yderligere bidrag til den pågående diskussion om vores tandpleje, herunder også til spørgsmålet om formen for den offentlige børnetandpleje. Selv om disse problemer ikke har nogen direkte betydning for det foreliggende lovforslag, er det mit håb, at vi alligevel i forbindelse med folketingets behandling af lovforslaget kan få en bred drøftelse af hele tandplejeproblematikken.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag til lov om tandlæger til dette høje tings velvillige behandling.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse*.

Når lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand træder i kraft den 1. april 1976, vil ansvaret for opretholdelsen og driften af en række institutioner, der hidtil har været administreret centralt gennem socialstyrelsen, blive lagt ud til kommunerne og amtskommunerne.

Efter loven kan institutionerne oprettes

og drives af kommunerne og amtskommunerne eller som selvejende institutioner, med hvilke kommunerne og amtskommunerne indgår overenskomst.

Løn- og ansættelsesforhold for personale ved kommunalt drevne institutioner skal efter den gældende bestemmelse i den kommunale styrelseslovs § 67 godkendes af Kommunernes Lønningsnævn, medens dette ikke er tilfældet for så vidt angår personalet ved de selvejende institutioner. For så vidt angår dag- og døgninstitutioner for børn og unge, har socialministeren og finansministeren hidtil varetaget et centralt tilsyn med løn- og ansættelsesforhold for personalet ved disse institutioner, men dette tilsyn bortfalder ved bistandslovens ikrafttræden.

Det må imidlertid anses for ønskeligt, at der skabes mulighed for at sikre, at der fastsættes ensartede løn- og ansættelsesforhold for tilsvarende grupper af personale ved institutioner inden for den sociale sektor, uanset om de pågældende er ansat ved kommunalt drevne institutioner eller ved selvejende institutioner.

Det foreslås derfor, at der gives indenrigsministeren hjemmel til at bestemme, at også løn- og øvrige ansættelsesforhold for personalet ved selvejende institutioner skal godkendes af Kommunernes Lønningsnævn.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Da der gerne skulle være mulighed for i god tid inden den 1. april 1976 at udsende en bekendtgørelse om udvidelse af kompetencen for Kommunernes Lønningsnævn i henhold til den foreslåede lovbestemmelse — foreløbig til at omfatte løn- og ansættelsesvilkår for personalet ved de selvejende børneforsorgsinstitutioner — ville det være ønskeligt, om lovforslaget måtte blive undergivet en hurtig behandling her i tinget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd*.

Den gældende lov, der er fra 1967, har til formål at mildne virkningerne af de betydelige kurstab på obligationslån og de store renteudgifter i forbindelse med generationsskiftet i landbruget og derved lette de